

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XXXVII. Ad Chromatium. Non debet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

XXXVII Hieronymus Chromatio, Ioviniano & Eusebio. Comprobat laudes Bonosi, de quo illi scripserant, commendat sororem, & sanctum illorum contubernum laudat

Non debet charta dividere, quos amor mutuus copulavit: nec per singulos officia sunt mei partienda sermonis, cum sic invicem vos ametis, ut non minus tres chartas jungat, quam duos natura sociavit. Quin potius, si rei conditio pateretur, sub uno literulae apice nomina indivisa concluderem, vestris quoque ita me literis provocantibus, ut & in uno tres, & in tribus unum putarem. Nam postquam sancto Evagrio transmittente, in ea ad me eremi parte delatae sunt, quae inter Syros ac Saracenos vastum limitem ducit, sic gavissus sum, ut illum diem Romanae felicitatis, quo primum Marcelli apud Nolam praelio post Cannensem pugnam Hannibalis agmina conciderunt, ego vicerim. Et licet supradictus frater saepe me visitet, atque me ita, ut sua in Christo viscera foveat, tamen longo a me spatio se junctus, non minus mihi reliquit abeundo desiderium, quam attulerit veniendo laetitiam. Nunc cum vestris literis fabulor, illas amplector, illae mecum loquuntur, illae tantum hinc Latine sciunt. Hic enim aut barbarus * semisermo dicendus est, aut tacens * forset semibarbarus. Quotiescunque charissimos mihi vultus, notae manus referunt impressa vestigia, toties aut ego hic non sum, aut vos hic estis. Credite amori vera dicenti: & cum has scriberem, vos videbam, De quibus hoc primum queror, cur tot in-

D

ter-

*Perga-
mena.*

Gen. 3.

Pf. 120.

Apoc. 10.

Ioan. 11.

Iob. 40.

terjacentibus spatijs maris atque terrarum
parvam Epistolam miseritis, nisi quod ita meru-
qui vobis (ut scribitis) antè non scripsi. Charta
defuisse non puto, Ægypto ministrante comme-
cia. Et si alicubi Ptolomæus maria conclusisset,
men Rex Attalus membranas à Pergamo mis-
rat, ut penuria chartæ pellibus pensaretur. Un-
Pergamenarum nomen ad hunc usque diem tra-
dente sibi invicem posteritate servatum est. Qu-
igitur arbitrer? bajulum festinasse? Quamvis lo-
gæ epistola una nox sufficit. An vos aliquâ oc-
cupatione detentos? NULLA necessitas major
charitate. Restant duo, aut ut vos piguerit, aut
ego non meruerim. E quibus malo vos incusa-
tarditatis, quàm me condemnare non meritum
Facilius enim negligentia emendari potest, quàm
amor nasci. Bonus (ut scribitis) quasi filius
ixobos, id est, piscis, aquosa petit: nos pristina con-
tagione sordentes, quasi reguli & scorpiones
arentia quæque sectamur. ille jam calcit super
colubri caput: nos serpenti terram ex divina sen-
tentia comedenti, adhuc cibus sumus. Illa jam po-
test summum graduum Psalmum scandere: nobis
adhuc in primo ascensu flentibus, nescio an de-
cere aliquandò contingat, Levavi oculos meos
ad montes, unde veniet auxilium mihi. Ille inte-
minaces sæculi fluctus in tuto Insulæ, hoc est, Ec-
Apoc. 10. clesie gremio sedens, ad exemplum Joannis, in-
brum fortè jam devorat. Ego in scelerum meo-
rum sepulchro jacens, & peccatorum vinculis
Ioan. 11. colligatus, Dominicum de Evangelio expecto
clamorem, Hieronyme veni foras, Bonus, in
Iob. 40. quam (quia secundum Prophetam omnis diabo-

li vir
lumb
scond
mine
mea,
buc
men
tis ju
meis
pit C
Dom
ptam
preco
Julian
gate,
Jesus
prasti
(ut ai
tis ips
lapsus
illa nu
da pra
est, cr
quia c
Papa
igatis
solida
mea e
ter est
diti
popu
lysa

si virtus in lumbis est) trans Euphratem tulit *Hier. 13.*
 lumbare suum : ubi illud in foramine petrae ab-
 sccondens, & postea scissum reperiens, cecinit: Do- *Pf. 138.*
 mine, tu possedisti renes meos, dirupisti vincula *Pf. 125.*
 mea, tibi sacrificabo hostiam laudis. Me verò Na-
 buchodonosor ad Babylonem, id est, confusionem *4. Reg. 25*
 mentis meae catenatum duxit, ibi mihi captivita-
 tis jugum imposuit, ibi ferri circulum naribus *Isa. 37.*
 meis innectens, de canticis Syon cantare præce- *Pf. 136.*
 pit Cui ego dixi: Dominus solvit compeditos, *Pf. 145.*
 Dominus illuminat cæcos. Et ut breviter cœ-
 ptam dissimilitudinem finiam, ego veniam de-
 precor, ille expectat coronam. Soror mea, sancti
 Juliani in Christo fructus est. Ille plantavit, vos ri- *1. Cor. 3.*
 gate, Dominus incrementum dabit. Hanc mihi
 Jesus pro eo vulnere, quod diabolus inflixerat,
 præstitit, vivam reddendo pro mortua. Huic ego
 (ut ait gentilis Poeta) omnia etiã tuta timeo. Sci-
 tis ipsi lubricum adolescentiæ iter, in quo & ego
 lapsus sum, & vos non sine timore transistis. Hoc
 illa nunc maximè ingrediens, omnium est fulcien-
 da præceptis, omnium est sustentanda solatijs, id
 est, crebris vestrae sanctitatis epistolis roborãda. Et *1. Cor. 13.*
 quia charitas omnia sustinet, obsecro, ut etiam à
 Papa Valeriano ad eam confortandam literas ex-
 igatis. Nostis puellares animos his rebus plerunq;
 solidari, si se intelligant curæ esse majoribus. In
 mea enim patria rusticitatis vernacula Deus ven- *Phil. 3.*
 ter est, & in diem vivitur: & sanctior est ille, qui
 ditior est. Accessit huic patellæ (juxta tritum
 populi sermone proverbium) dignum opercu-
 lum Lupicius sacerdos, secundum illud
 quo-

quoque : de quo semel in vita Crassum ait r
Lucilius. Similes habent labra lactucas, asino
duos comedente: videlicet ut perforatam nav
debilis gubernator regat, & cæcum cæcus du
in foveam, talisque sic rector, quales illi, qui
guntur. Matrem communem, quæ cum vo
sanctitate societur, in eo vos prævenit, quia t
genuit, cuius verè venter aureus potest dici, eo
lutamus honore, quo nostis: una quoque susci
endas cunctis sorores, quæ oleo ad lampadas
giter præparato, sponsi operiuntur adventum
beata domus, in quo morantur Anna vidua, y
gines Prophetissæ, geminus Samuel nutritus
templo. O tecta felicia, in quibus cernimus
chabæorum martyrum coronis cinctam mat
rem matrem Nam licet quotidie Christum con
teamini, dum ejus præcepta servatis: tamen
privatam gloriam publica hæc accessit vobis
aperta confessio, quod per vos ab urbe vestra
riani quondam dogmatis virus exclusum est.
miramini forsitan quod in fine jam epistola r
sum exorsus sim. Quid faciam, vocem pecto
negare non valeo, epistolæ brevitatis compellit
cere, desiderium vestri cogit loqui. Præpropere
sermo confusâ turbatur oratione. Amor or
nem nescit.

XXXVIII. Hieronymus Castrutiano, vel Castrutiano
Hunc Pannonium consolatur, ut cecitatem
oculorum lenius ferat.

SANCTUS filius meus Heraclius Diaconus m
retulit, quod cupiditate nostri Cassam usque
v

Matth. 15

Matth. 25

Luc. 2.

Act. 21.

1. Reg. 2.

2. Mac. 7.